

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **GOLDEN GASTRO SERVICE, s.r.o.**, se sídlem Musorgského 876/2, Ostrava, zastoupená JUDr. Vitem Rybářem, advokátem se sídlem 28. října 1610/95, Ostrava, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2014, č. j. ČOI 80886/14/O100/4000/14/Hl/Št, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2018, č. j. 22 A 117/2014 – 69,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2018, č. j. 22 A 117/2014 – 69, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2014, č. j. ČOI 80886/14/O100/4000/14/Hl/Št, a rozhodnutí ředitele České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého ze dne 9. 7. 2014, č. j. ČOI 76009/14/4000, **se zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- III. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladu řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši 36 798 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Víta Rybáře, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Inspektorka České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „správní orgán I. stupně“), při kontrole dne 17. 4. 2014 zjistila, že žalobkyně na vstupních dveřích své provozovny Hotel Brioni vyvěsila v češtině a

angličtině následující informaci: „*S platností od 24. 3. 2014 neubytováváme občany Ruské federace. Důvodem je anexce Krymu. Služby našeho hotelu mohou využít pouze ti občané RF, kteří se podepíší pod prohlášení, ve kterém vyjádří svůj nesouhlas s okupací Krymu, který odporuje všem normám, které by měly platit v 21. století. Váš hotel Brioni Boutique*“. Stejný text byl uveřejněn i na internetových stránkách hotelu. Inspektorka dále v postavení spotřebitelky provedla simulaci zájmu o ubytování svého přítele, který pochází z Ruska a přijede na návštěvu do Ostravy, v hotelu žalobkyně. Obsluhující recepční jí sdělila, že přítele ubytují pod podmínkou, že podepíše prohlášení ve znění: „*Prohlašuji tímto, že nesouhlasím jako občan Ruské federace s okupací Krymu, který odporuje všem normám, které by měly platit v 21. století. Jméno a příjmení, adresa a podpis.*“

[2] Správní orgán I. stupně kvalifikoval jednání žalobkyně jako porušení zákazu diskriminace uvedeného v § 6 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“). Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2014, č. j. ČOI 76009/14/4000, ji proto shledal vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 7 písm. c) téhož zákona, za což jí uložil pokutu ve výši 50 000 Kč. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“).

[3] Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 1. 11. 2016, č. j. 22 A 117/2014 – 36, zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Tento rozsudek Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti žalované zrušil rozsudkem ze dne 16. 8. 2017, č. j. 2 As 338/2016 – 27, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Krajský soud následně v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) snížil výši pokuty uložené žalobkyni na částku 5000 Kč a ve zbytku žalobu zamítl. Věc se poté znovu zabýval Nejvyšší správní soud a ten rozsudkem ze dne 28. 6. 2018, č. j. 2 As 43/2018 - 27, kasační stížnost žalobkyně směřující proti napadenému rozsudku zamítl.

[4] Žalobkyně podala proti posledně jmenovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu ústavní stížnost, jíž Ústavní soud vyhověl nálezem ze dne 17. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 3212/18, jehož odůvodnění bylo opraveno usnesením ze dne 27. 5. 2019, sp. zn. II. ÚS 3212/18 (dále „nález“). Vyslovil, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2018, č. j. 2 As 43/2018 - 27, byla porušena svoboda projevu žalobkyně zaručená v čl. 17 odst. 1, 2 ve spojení s právem podnikat podle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a z těchto důvodů jej zrušil.

[5] Ústavní soud se sice ztotožnil s některými východisky Nejvyššího správního soudu, zejména pokud jde o výklad § 6 zákona o ochraně spotřebitele a státní příslušnost jako obecně možný důvod diskriminace, ale ve svém nálezu akcentoval jiné aspekty případu a hodnoty než ty, které považoval za zásadní Nejvyšší správní soud (celý text nálezu je dostupný z <http://nalus.usoud.cz>), což vyústilo v závěr, že případ žalobkyně nepatří mezi ty, na které má stát, jenž se má chovat uvážene a zdrženlivě, zaměřit svou pozornost ve smyslu užití právního prostředku k regulaci podnikatelské činnosti (uložení sankce).

pokračování

II. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[6] Jelikož se žalobkyně podle Ústavního soudu v úvodu popsaným jednáním nedopustila nepřipustné diskriminace spotřebitele, nemůže nadále obstát napadený rozsudek krajského soudu, který pouze modifikoval výši pokuty za tento skutek, ani napadené rozhodnutí spolu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně identifikované ve výroku tohoto rozsudku. Kasační stížnost žalobkyně ze dne 5. 2. 2018 je tedy důvodná. Proto Nejvyšší správní soud, který je právním názorem vyjádřeným v nálezu Ústavního soudu vydaným v této věci vázán, rozhodl podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem a odst. 2 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) o jejich zrušení. Současně za použití § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., tj. podle pravidla úspěchu ve věci. Žalobkyně měla ve věci úspěch, má proto proti žalované právo na náhradu nákladů celého řízení, tj. o žalobě i o kasačních stížnostech.

[8] Náklady řízení žalobkyně v tomto případě tvoří soudní poplatky, odměna jejího zástupce a hotové výdaje. Na soudních poplatcích žalobkyně zaplatila celkově 8000 Kč (podání žaloby, podání kasační stížnosti). Výše odměny za jeden úkon právní služby činí 3100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění od 1. 1. 2013]. Žalobkyni náleží náhrada za celkem sedm úkonů právní služby, tj. 21 700 Kč. Ty spočívaly v převzetí a přípravě zastoupení, podání žaloby a repliky, jakož i účasti na jednání v délce nepřesahující dvě hodiny v prvním řízení před krajským soudem [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu]. V prvním řízení před Nejvyšším správním soudem (pod sp. zn. 2 As 338/2016) podala žalobkyně vyjádření ke kasační stížnosti žalované, což představuje úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. V dalším řízení před krajským soudem se zástupce žalobkyně rovněž účastnil jednání, jež nepřesáhlo dvě hodiny [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu] a v tomto řízení před Nejvyšším správním soudem podala žalobkyně kasační stížnost [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. K sedmi úkonům právní služby soud připočetl paušální náhradu hotových výdajů zástupce žalobkyně ve výši 300 Kč za jeden úkon, tj. celkem částku 2100 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH, a proto mu náleží odměna navýšená o 21 % (§ 14 advokátního tarifu). Výše takto vypočtené odměny činí 28 798 Kč. Celkem tedy žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení před správními soudy ve výši 36 798 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni na účet advokáta JUDr. Víta Rybáře do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu